

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužitelja Vitomir Mikelić, OIB:85954429020, iz Vranjica, Obala Pomoraca 6, zastupan po pun. Martini Radić Šunjić, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 24.rujna 2026., u nazočnosti zam.pun.tužiteljice pun.tuženika, a po objavi presude dana 5.listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Vitomiru Mikeliću, OIB:85954429020, u roku od 15 dana isplatiti iznos od 318,67 eura neto s zakonskim kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 50,43 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- 50,43 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 50,43 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- 50,43 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
- 50,43 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- 11,95 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- 44,86 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- 9,69 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 499,82 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 11.listopada 2024. tužitelj navodi da od 29.prosinca 2020. ima prebivalište u Vranjicu, Obala Pomoraca 6, koja adresa je udaljena 7,77 km od mjesta rada. Sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva PROMET d.o.o., autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada II. tarifnoj zoni. Sukladno odredbama čl. 66. st. 1. i 7. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 1. i 9. TKU/22, tužitelj da ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za III. tarifnu zonu, a koji iznos da nije isplaćivan tužitelju, već umanjeni. Naime, s obzirom da tužitelj ima pravo na isplatu mjesečne pokazne karte, prema odredbi čl.66.st.17.TKU/17, odnosno čl.65.st.23 TKU/22, tužitelju da je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Nadalje, mjesečna karata se kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini pa da naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužitelj zbog opravdanih razloga bio spriječen dolaziti na posao (npr. bolovanje). Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno odredbama TKU-a na ime naknade troškova prijevoza, sve za razdoblje od 29.12.2020. do 29.02.2024., uz naknadu parničnog troška.

2.Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva.

3.Nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 26.kolovoza 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 318,67 eura.

3.1.Tuženik se u odnosu na tako uređeni tužbeni zahtjev istom usprotivio na način da opreza radi prigovara provedenom financijskom vještačenju budući da je isto napravljeno po parametrima tužitelja te da to nije dokaz osnovanosti tužbenog zahtjeva, te da je na sudu da utvrdi činjenično stanje. Navodi da tužitelj nije dokazao da kupuje pokazne mjesečne karte iz čega da proizlazi zaključak da ih i niti ne kupuje kao i to da se nikada nije obraćao tuženiku u smislu podnošenja pisanog prigovora, žalbe ili slično, a vezano za način na koji tuženik izračunava visinu putnih troškova.

4.Sud je tijekom postupka izveo dokaz: pregledom uvjerenja o prebivalištu za tužitelja od 27.09.2024., cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava Promet d.o.o. Split, tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split, cjenika pokaznih karata, te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5.Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan. Stranke su popisale parnični trošak.

6. Tužitelj tužbom potražuje razliku na ime troškova prijevoza za razdoblje od 29.12.2020.-29.02.2024., sve za II. tarifnu zonu javnog prijevoznika trgovačkog društva Promet d.o.o. Split.

6.1. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 26. kolovoza 2026., radi se o sporu male vrijednosti zbog čega je u postupku trebalo primijeniti odredbe čl. 457. - 467. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 148/11-pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, u daljnjem tekstu ZPP) budući se tužbeno potraživanje odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 1.320,00 eura (ranije 10.000,00 kn).

7. Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19, dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19, 123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

8. Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnom kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, 128/17, 47/18 i 123/19, dalje u tekstu TKU/17).

8.1. Tužitelj svoje pravo temelji na odredbama Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

9. Odredbom čl. 66. st. 1. TKU-a („Narodne novine“ br. 128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), odnosno čl. 65. st. 1. TKU-a („Narodne novine“ br. 56/2022., 127/2022., 58/2023., u tekstu TKU/22) propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

9.1. Odredbom čl. 66. st. 7. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 9. TKU/22 propisano je ako je od prebivališta, odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, da zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte.

9.2. Odredbom čl. 66. st. 17. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 23. TKU/22, propisano je ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora.

10. Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da tužitelju u razdoblju od prosinca 2020. do veljače 2024. na ime razlike troškova prijevoza prema pokaznoj karti za II. tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split pripada iznos od 318,67 eura, a sve to po mjesecima kako je to prikazano u koloni 7 pisanog nalaza i mišljenja.

11. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da traži isplatu iznosa od 318,67 eura.

12. Iz same tužbe te daljnjih podnesaka tužitelja tijekom postupka proizlazi da tužitelj traži da mu tuženik isplati razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza. Naime, tužitelj navodi da mu je poslodavac umanjivao iznos naknade za one dane kada ne bi dolazio na posao npr. zbog korištenja jednog dana godišnjeg odmora, bolovanja ili slobodnog dana. Navedeno je u suprotnosti s Tumačenjima odredbe čl. 66. TKU/17 Zajedničkog povjerenstva za tumačenje TKU-a koje (Tumačenju br. 31/18 od 20.6.2018.) u kojem se navodi da se naknada za trošak prijevoza neće isplatiti za vrijeme privremene spriječenosti za rad i za dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao, te s Tumačenjem br. 103/19 od 17. travnja 2019. u kojem se navodi da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti u slučajevima kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Kako tuženik tužitelju nije isplaćivao naknadu za trošak prijevoza u slučaju korištenja slobodnog dana ili godišnjeg odmora ili bolovanja do dva dana, a što je opravdani izostanak do dva dana, proizlazi da je tuženik isplaćivao tužitelju umanjeni iznos naknade troškova prijevoza pa je tužitelj, prema mišljenju suda, dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, sve u skladu s odredbom čl. 135. st. 1. ZR-a prema kojoj je u slučaju radnog spora teret dokazivanja na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno.

13. Slijedom svega navedenog, tužitelj je prema mišljenju suda dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno da je tuženik obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1. ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a kako tuženik, s druge strane, nije pružio dokaze kojima bi pobio navode tužitelja, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva te kako je vještak na temelju priložene dokumentacije utvrdio manje isplaćen trošak prijevoza primjenom odredbi TKU-a, valjalo je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvatiti kao osnovan.

13.1. Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st. 3. ZR/14).

14. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23), te popisa parničnog troška. Tužitelju je priznat trošak: za sastav tužbe – 25 bodova, za zastupanje na ročištu 06.03.2025. i 24.9.2026. – svako po 25 bodova, za sastav podneska od 26.08.2026. – 6,25 bodova (Tbr. 8 toč. 4.) te pristup na ročište za objavu – 12,5 bodova, ukupno 93,75 bodova (vrijednost 1 boda = 2,00 eura) što daje iznos 187,50 eura + PDV = 234,37 eura + trošak vještačenja u iznosu od 265,45 eura, tako da ukupno obistinjen trošak iznosi 499,82 eura.

15. U odnosu na zahtjev da se parnični trošak isplati na račun pun. tužitelja, navodi se slijedeće. Odredba čl. 95. st. 1. toč. 3. Zakona o parničnom postupku propisuje da punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa tako i prima dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati. Međutim, ne može se protivnoj strani naložiti da bez posebne punomoći, kojom bi stranka izričito ovlastila punomoćnika da prima novčanu tražbinu na svoj račun, isplatu na račun punomoćnika i izvrši (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1019/2023 od 10. svibnja 2023.g i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj UIII/70/2015 od 2. ožujka 2017.) Uvidom u spis utvrđeno je da je tužitelj odv. Martini Radić Šunjić izdao punomoć za vođenje parnice. Međutim,

punomoćnik može primiti dosuđene troškove ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati dok se ne može naložiti protivnoj strani tj. u ovom konkretnom slučaju tuženiku, da tužitelju troškove parničnog postupka isplaćuje na punomoćnikov račun. Naime, ne radi se o specijalnoj punomoći kojom bi tužitelj ovlastio svojeg punomoćnika za primanje novca pa niti na ime troškova postupka u ovom sporu. Dostavljena punomoć ni u kojem slučaju ne predstavlja uporište da se sudskom odlukom (presudom) plaćanje troškova parničnog postupka naloži na račun punomoćnika stranke. Takav stav zauzet je u velikoj većini novijih drugostupanjskih odluka (Županijski sud u Zagrebu, Gž R-53/2026 od 06.02.2026., Gž R-80/2026 od 26.02.2026. i Gž R-241/2025 od 6.3.2026.; Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-140/2025 od 16.12.2025. i Gž R-55/2025 od 30.12.2025.; Županijski sud u Šibeniku, Gž R-96/2025 od 20.02.2026.; Županijski sud u Zadru, Gž R-136/2024 od 12.2.2025.; Županijski sud u Sisku, Gž R-127/2024 od 23.05.2025., Županijski sud u Osijeku Gž R-290/2025 od 19.02.2026., itd.).

16.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 5.listopada 2026.

Sudac
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

-pun. tužitelja
-tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-21d99**

Kontrolni broj: **08bf0-1cb76-08658**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.